

BİR DAKİKANIZ VAR MI ÖĞRETMENİM!

Sevgili öğretmenim, iyi ki varsınız. Bize, özel günlerde her zaman güzel şeyler söylediniz. Söylediğiniz her şey çok değerli bunu biliyorum. Fakat izin verirsiniz bugün ben size bir şeyler söylemek istiyorum.

Farkında mısınız bilmiyorum birbirimizi anlayamıyoruz? Siz beni şımarık ve saygısız görürken, ben de sizi anlayışsız buluyorum, zamana ayak uydurmakta zorlandığınızı düşünüyorum. Bana yetişkinler hep “bizim zamanımızda” ile başlayan cümleler kuruyorlar. İnanın çok uzak geliyor anlatılanlar, kavramakta zorlanıyorum. Sanki zaman tünelden geçmiş gibiyim. Beklentilerinize uygun tavırlar sergileyemediğim için üzgünüm. Fakat bu farklılığı ben istemedim. Zaman zaman sizin hassasiyetleriniz ile aileminkiler çatışıyor. Bu gibi durumlarda ne yapacağımı, neyin doğru, neyin yanlış olduğunu bilemiyorum öğretmenim. Her şeyin hızla değiştiği bir dünyada beni anlamaya çalıştığınızı görüyorum. Eski söylemlerle yeniyi açıklamak zordur biliyorsunuz. İsterseniz size yardımcı olabilirim. Belki söyleyemediklerimi dile getirmeme izin verirsiniz beni daha yakından tanırırsınız.

Öğretmenim, ben sizin “her şeyi bilen” kişi olmanızı istemiyorum. Bana bilgiye ulaşma yollarını gösterin ve yaşamda sergileyebileceğim ahlaki tavırlarıma model teşkil edin lütfen. Evrensel değerlerimin, entelektüel kimliğimin gelişmesi için birikiminizden faydalanmama izin verin. Bana logaritmadan önce matematiğin felsefesini öğretin. Bırakın, fiziği öğrenirken evreni de keşfedeyim. Felsefenin sadece filozof isimlerinden oluşan bir sözlük olmadığını hissediyorum. İzin verirsiniz eğer, sevgi üzerine, pişmanlık üzerine benimde söyleyeceklerim var. **Temel kaygınız “ne kadar bildiğiniz” değil, bildiklerinizin kişiliğinize yansımaları ve sosyal ilişkiler kurma çabamda bana yapacağı kılavuzluk olmalıdır.** Değişimi seyretmeyin, değişime etki edin öğretmenim. Bana seneler öncesinden değil, hemen yanı başımdan seslenin. O zaman sizi daha iyi duyarım. Beni sevdiğiniz kadar sayın öğretmenim. Saygı duyulmanın yaşı olmaz değil mi? **Sizin, saygıyı talep etmektense, kazanmak için mücadele veriyor olmanız, beni size daha çok bağıyor.** Ben çok yoruluyorum öğretmenim. Dershaneleri sevmiyorum. Babam, çocukluğunun çok güzel geçtiğini anlatır hep. Siz de akşamlara kadar koşup oynadınız mı? Onların mahalleleri varmış, pek çokta arkadaşları... Biliyor musunuz ben çok yalnızım? En yakın arkadaşım bilgisayarım. Sinirli ve mutsuz olduğum zamanlarda, sıcak bir tebessümünüze ne kadar ihtiyacım oluyor, bir bilerseniz?

Öğretmenim, hata yaparak öğreniyorum. Çoğu zaman sizi üzdüğümün de farkındayım. Dışarıdan nasıl göründüğümü bilmiyorum, fakat çok korkuyorum. Beni hataya sürükleyecek o kadar çok şey var ki. Keşke tecrübelerinize ben de sahip olabilseydim. Fakat biliyorum ki tecrübe satın alınmıyor. Siz kişiliğimi oluşturan “sihirli fırça” darbelerini tutan ellerden birisiniz. Sizi çok seviyorum. Hayatıma katacağımız “kalıcı farklılıklar” ile sizi çocuklarıma anlatmak istiyorum. Öğretmenler gününüz kutlu olsun.

Sevgili öğretmen arkadaşım, okul yıllarında öğretmenlerime hep bir şeyler söylemek isterdim anlaşılacak adına. Buna hiç fırsat bulamadım. Şimdi geç kalınmış da olsa bir beklentiyi dile getirmek ve gençlerin sesini duyurmak adına bu mektubu sana yazıyorum. Emin ol çocuklarımız her zamankinden çok daha fazla bu sese kulak arıyorlar. Sevgiyle kal.

Köksal TERZİOĞLU